

Levius dewelcke gevraecht synde off hy tegenwoordich gereet was om de vroetschappe redenen ende reeckenschap te geeven van syne gedane predicatie volgens het afscheyt van den 11 dezer ende daervan naeder verclaringe ende bewys te doen, heeft geantwoort dat het geen reden nochte gebruycklick was dat men hem soude af eyschen speciale verclaringe ende bewys van soodanige persoonen ende gebreecken die hy opten predickstoel alleen in generale termen hadde bestrafft, twelck sich diegeene niet en hadden aen te trecken die daer aen niet schuldich en waren. Insonderheyt dat hy sulcx in deese vergaderinge niet gehouden was te doen, die syn parthye was; ende hem already by vooroordeel hadde gecondemneert, maer dat hy hetselve bereit was te doen in eene andere vergaeding ter gelegender tyt, daer sulcx soude behooren, daer by hy oock eintelick heeft gepersisteert, naedat de vroetscappe hadde verclaert, dat sy verstonde dat hy gehouden was de versochte verclaringhe ende bewys te doen tot bestraffinge ende beteringe van den onschuldigen..... Daernaee oock gevraecht synde off hy niet tegens de gedeputeerden van deese vergaderinge ten tyde als deselve met hem in den kerckenraedt alhier oover de voorsz. predicatie handelden, en heeft geseyt, dat de heeren, .. de papisten ende arminianen niet behoerlick uyt en roeiden, dat sy haer niet behoerlick en queeten int reformeeren van de schoolen, ende dat de vroetschappe gesocht heeft het besoigne van de commissarissen van 't Hoff alhier infructueux te maecten. Ende wat redenen hy gehadt heeft om sulcx te seggen.

»Heeft bekent dat hy al 't selve in effecte tegen de voorsz. gedeputeerden geseyt heeft, sustineerende alsnoch ende specialike insisterende opt point van de reformatie van de scholen ende dat de vroetschappe het besoigne van de commissarissen hadden gesocht infructueux te